

РЕШЕНИЕ

№ 1675

гр. София, 28.03.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 17 състав, в публично заседание на 28.02.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Раева

при участието на секретаря Албена Рибарска и при участието на прокурора ПОПОВСКА, като разгледа дело номер **558** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Образувано е по искане на ответника Агенция „Митници” за допълване на Решение № 6079 от 30.12.2011 г., постановено по настоящото дело. В искането се твърди, че съдът не се е произнесъл по възражението на ответника за прихващане на полагащото се обезщетение по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл с изплатените обезщетения на ищеца в размер на две брутни заплати по чл. 106, ал. 2 от ЗДСл и една брутна заплата по 106, ал. 4 от ЗДСл, както и по искането за присъждане на разноски, съставляващи юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание процесуалният представител на ищеца Ц. В. М. изразява становище за неоснователност на искането за допълване на съдебното решение.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на искането за допълване на съдебното решение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

С Решение № 6079 от 30.12.2011 г. по адм. дело № 558/2010 г. по описа на АССГ Агенция „Митници” е осъдена да заплати на Ц. В. М. със съдебен адрес [населено място], [улица] сумата в размер на 6 496 лв. (шест хиляди четиристотин деветдесет и шест) лева, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 10.05.2011 г. до окончателното изплащане на сумата, както и разноските по водене на делото в размер от 500 (петстотин) лв. и е отхвърлен искът на Ц. В. М. със съдебен адрес [населено място], [улица] срещу Агенция „Митници” с правно основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД за

заплащане на законна лихва за периода от 01.12.2009 г. до 09.05.2011 г. като неоснователен.

От представения по делото отговор на исковата молба се установява, че в него е инкорпорирано възражение на ответника за прихващане на полагащото се обезщетение по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл с изплатените обезщетения на ищеца в размер на две брутни заплати по чл. 106, ал. 2 от ЗДСл и една брутна заплата по 106, ал. 4 от ЗДСл. Посоченото възражение е обсъдено от съда в мотивите на съдебното решение и е обоснована неговата неоснователност. В диспозитива на съдебното решение липсва изрично произнасяне, изразяващо се в отхвърляне на възражението за прихващане.

По делото се установява също така, че от ответника своевременно е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В мотивите на съдебното решение не е обсъдено искането на ответника относно присъждане на разноските по водене на делото. В диспозитива на съдебното решение липсва произнасяне на съда относно искането на ответника за присъждане на разноски.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Искането е подадено от процесуално легитимирана страна и при спазване на срока по чл. 176, ал. 1 от АПК. Следователно е процесуално допустимо.

По същество е неоснователно.

Искането за допълване на съдебното решение в частта на възражението на ответника за прихващане е неоснователно. По арг. от разпоредбата на чл. 176, ал. 1 от АПК съдът дължи произнасяне по цялото оспорване. В случая това е предявеното от ищеца спорно право на обезщетение по чл. 121, т. 3, вр. чл. 104, ал. 1 от ЗДСл. В тази връзка съдът е изложил мотиви в каква част искът е основателен, включително и мотиви защо приема възражението за прихващане за неоснователно и оттам, че не е налице основание за редуциране на размера на исковата претенция посредством извършване на прихващане. При наличието на формирана воля от съда относно размера, в който исковата претенция е основателна, съответно неоснователна, при това тази воля е изразена както в мотивите на съдебния акт, така и в неговия диспозитив, то не е налице основание за допълване на съдебното решение.

Искането за допълване на съдебното решение в частта на разноските, претендирани от ответника, също е неоснователно. Действително съдът е уважил частично претенцията на ищеца за законна лихва върху присъденото обезщетение, но в случая не е налице основание за присъждане на разноски в полза на ответника пропорционално на отхвърлената част на иска. Приложима е специалната разпоредба на чл. 10, ал. 2 от ЗОДОВ, по силата на която ответникът има право на разноски само когато искът е отхвърлен изцяло, какъвто не е настоящият случай. При липса на основание за присъждане на разноски, съдът не дължи допълване на решението в частта на разноските.

Водим от горното, Административен съд София-град, I отделение, 17-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на Агенция „Митници” за допълване на Решение № 6079 от 30.12.2011 г. по адм. дело № 558/2010 г. по описа на АССГ в частта на възражението на Агенция „Митници” за прихващане на полагащото се на ищеца Ц. В. М. обезщетение по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл с изплатените обезщетения в размер на две брутни заплати по

чл. 106, ал. 2 от ЗДСл и една брутна заплата по 106, ал. 4 от ЗДСл.
ОТХВЪРЛЯ искането на Агенция „Митници” за допълване на Решение № 6079 от 30.12.2011 г. по адм. дело № 558/2010 г. по описа на АССГ в частта на разноските.
Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: